

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/326**z dnia 25 lutego 2019 r.****określająca środki dotyczące wprowadzania danych w systemie wjazdu/wyjazdu (EES)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 akapit pierwszy lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) 2017/2226 ustanowiono system wjazdu/wyjazdu (EES) jako system, który służy do elektronicznej rejestracji czasu i miejsca wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich, którym zezwolono na pobyt krótkoterminowy na terytorium państw członkowskich; system EES oblicza czas trwania dozwolonego pobytu takich osób.
- (2) Celem EES jest poprawa zarządzania granicami zewnętrznymi, przeciwdziałanie imigracji nieuregulowanej oraz usprawnienie zarządzania przepływami migracyjnymi. EES powinien w szczególności ułatwiać identyfikację wszystkich osób, które nie spełniają warunków związanych z okresem dozwolonego pobytu na terytorium państw członkowskich lub które przestały spełniać te warunki. Ponadto EES powinien pomagać zapobiegać przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom oraz pomagać wykrywać takie przestępstwa i prowadzić w ich sprawie postępowania przygotowawcze.
- (3) Rozporządzenie (UE) 2017/2226 określa cele EES, kategorie danych, które będą wprowadzane do EES, cele, do jakich dane będą wykorzystywane, kryteria ich wprowadzania, organy uprawnione do dostępu do danych, dalsze zasady przetwarzania danych i ochrony danych osobowych, a także architekturę techniczną EES, zasady dotyczące jego funkcjonowania i użytkowania oraz interoperacyjność z innymi systemami informacyjnymi. Określa również zakres odpowiedzialności za EES.
- (4) Przed opracowaniem EES należy przyjąć środki dotyczące jego opracowania i technicznego wdrożenia.
- (5) W oparciu o te środki Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości powinna móc określić projekt architektury fizycznej EES, w tym jego infrastrukturę łączności, a także specyfikacje techniczne systemu, a następnie opracować sam EES.
- (6) Określone niniejszą decyzją środki dotyczące opracowania i technicznego wdrożenia EES powinny zostać uzupełnione o specyfikacje techniczne i dokument kontroli interfejsu EES.
- (7) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾.
- (8) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczyła w przyjęciu rozporządzenia (UE) 2017/2226 i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Jednak ze względu na to, że rozporządzenie (UE) 2017/2226 opiera się na dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 wymienionego Protokołu Dania powiadomiła w dniu 30 maja 2018 r. o swojej decyzji w sprawie wdrożenia rozporządzenia (UE) 2017/2226 do swojego prawa krajowego. W związku z powyższym na mocy prawa międzynarodowego Dania ma obowiązek wprowadzenia w życie przepisów niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 9.12.2017, s. 20.

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

- (9) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE⁽³⁾; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związane ani jej nie stosuje.
- (10) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁽⁴⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (11) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁵⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE⁽⁶⁾.
- (12) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁷⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽⁸⁾.
- (13) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁹⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁽¹⁰⁾.
- (14) Co się tyczy Cypru, Bułgarii, Rumunii i Chorwacji, aby zapewnić działanie EES, konieczne jest udzielenie biernego dostępu do VIS i wprowadzenie w życie zgodnie z odpowiednimi decyzjami Rady wszystkich przepisów dorobku Schengen dotyczących SIS. Warunki te mogą zostać spełnione wyłącznie po zakończeniu z pozytywnym wynikiem weryfikacji przeprowadzanej zgodnie z mającą zastosowanie procedurą oceny Schengen. Oznacza to, że EES powinny posługiwać się tylko te państwa członkowskie, które spełnią te warunki przed uruchomieniem EES. Państwa członkowskie, które nie posługują się EES od chwili jego uruchomienia, powinny zostać podłączone do EES zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu (UE) 2017/2226, jak tylko spełnione zostaną wszystkie te warunki.
- (15) Europejski Inspektor Ochrony Danych wydał opinię w dniu 20 lipca 2018 r.
- (16) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Inteligentnych Granic,

⁽³⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁰⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Środki niezbędne do technicznego wdrożenia EES w odniesieniu do procedur wprowadzania danych zgodnie z art. 16–20 rozporządzenia (UE) 2017/2226 określone są w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lutego 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Dane, które należy wprowadzać do EES, określone w art. 16–20 rozporządzenia (UE) 2017/2226 są zgrupowane w dwóch kategoriach: rejestr indywidualny oraz wpisy dotyczące wjazdu/wyjazdu/odmowy wjazdu. Rejestr indywidualny zawiera zarówno dane alfanumeryczne, jak i biometryczne.

W specyfikacjach technicznych, o których mowa w art. 37 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2226, określone są reguły biznesowe i reguły walidacji mające zastosowanie do danych wprowadzanych do EES.

1.1. Dane alfanumeryczne

Większość treści przechowywanych w EES pozyskiwana jest z pola przeznaczonego do odczytu maszynowego na dokumencie podróży lub – o ile jest to technicznie możliwe – pobierana elektronicznie z dokumentu podróży odczytowanego maszynowo. Ważne jest zatem, aby informacje przekazywane do EES spełniały określone do tego celu normy, zwłaszcza w przypadkach gdy niemożliwe jest ich pozyskanie elektronicznie lub gdy muszą zostać wpisane ręcznie przez funkcjonariusza straży granicznej na podstawie danych dostępnych w polu przeznaczonym do odczytu wzrokowego. Dotyczy to jedynie informacji alfanumerycznych, które można pozyskać ze strony z danymi dokumentu podróży.

Następujące pola są zgodne z normą ICAO DOC9303:

Artykuł	Atrybut	Norma
Art. 16 ust. 1 lit. a)	Nazwisko; imię lub imiona	ICAO DOC9303
Art. 16 ust. 1 lit. b)	Trzyliterowy kod państwa wydającego dokument lub dokumenty podróży	Zgodnie z: ISO/IEC 3166-1 alpha-3 (!)
Art. 16 ust. 2 lit. d)	Trzyliterowy kod państwa wydającego numer naklejki wizowej wizej krótkoterminowej	Zgodnie z: ISO/IEC 3166-1 alpha-3
Art. 19 ust. 1 lit. d)	Trzyliterowy kod państwa wydającego naklejkę wizową	Zgodnie z: ISO/IEC 3166-1 alpha-3

(!) Możliwe są pewne wyjątki w porównaniu z ISO/IEC 3166-1 alpha-3; zostaną one opisane w specyfikacjach technicznych, o których mowa w art. 37 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2226. Wszelkie zmiany w normie ISO/IEC 3166-1 alpha-3 będą musiały zostać odzwierciedlone w przyszłości.

Dodatkowo należy przestrzegać następujących reguł:

- art. 16 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/2226 – przejście graniczne wjazdu i organ, który zezwolił na wjazd: przejście graniczne jest organem w rodzaju Przejście Graniczne. Wykaz organów prowadzi się zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) 2017/2226;
- art. 16 ust. 2 lit. c) – znacznik wskazujący, że wjazdu dokonał obywatel państwa trzeciego, który:
 - jest członkiem rodziny obywatela Unii, do którego to członka rodziny ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, lub członkiem rodziny obywatela państwa trzeciego korzystającego – na mocy umowy między Unią i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwem trzecim, z drugiej strony – z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii, oraz
 - nie posiada karty pobytowej przewidzianej w dyrektywie 2004/38/WE ani dokumentu pobytowego przewidzianego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1030/2002 (!);
- art. 16 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) 2017/2226 – numer naklejki wizowej wizej krótkoterminowej; informacje te są pobierane z VIS. W przypadku gdy numer naklejki wizowej wizej krótkoterminowej nie zmienił się od czasu poprzedniego wjazdu lub wyjazdu, informacje przechowywane w VIS mogą zostać ponownie wykorzystane w momencie kolejnego wjazdu lub wyjazdu;
- art. 16 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/2226 – znacznik wskazujący, czy obywatel państwa trzeciego korzysta z krajowego programu ułatwień.

1.1.1. Jakość danych

W celu poprawy jakości danych na wczesnym etapie jedną z funkcji systemu centralnego EES (CS-EES) jest sprawdzenie zgodności ze zbiorem reguł dotyczących jakości danych. Oprócz tego reguły dotyczące jakości danych zostaną wprowadzone na poziomie krajowej infrastruktury granicznej. Wynik kontroli wprowadzonych danych z zastosowaniem tych reguł widoczny jest jako status jakości zapisanych danych.

(!) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiające jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz.U. L 157 z 15.6.2002, s. 1).

Przy stosowaniu reguł dotyczących jakości obowiązuje następująca hierarchia ważności:

- a) reguły blokujące na poziomie krajowej infrastruktury granicznej każdego państwa członkowskiego. Po wprowadzeniu danych reguły dotyczące jakości generują komunikat o błędzie, uniemożliwiając użytkownikowi wysłanie danych do EES. Taka reguła blokująca może opierać się na wieloskładnikowej kontroli, np. dotyczącej powiązań między zbiorami danych w EES;
- b) blokowanie źle sformatowanych komunikatów na poziomie jednolitego interfejsu krajowego. Technicznie rozwiązywane to jest za pomocą definicji XSD. W wyniku wykrytej niezgodności system pokaże kod błędu, uniemożliwiając zachowanie danych w EES. Możliwości techniczne takiej kontroli ograniczają się w swojej złożoności do sprawdzenia typu i schematu danych (np. sprawdzenia typu danej wartości lub jej długości);
- c) reguły miękkie. Przy wprowadzaniu danych miękkie reguły dotyczące jakości – w przypadku niezachowania zgodności – generują ostrzeżenie dla użytkownika. Nie uniemożliwiają one zachowania danych czy uruchomienia dalszych procesów, ale w przypadku podjęcia tych czynności również generują ostrzeżenie. Zgodność z miękkimi regułami jest oceniana przez system centralny na etapie przechowywania danych.

Zgromadzone informacje dotyczące jakości są przekazywane odpowiedzialnemu użytkownikowi oraz dowolnemu użytkownikowi, który te dane przegląda. Stosowne informacje wyświetlane są użytkownikowi końcowemu, tak aby możliwe było zastosowanie niezbędnych środków korygujących. Odnośne szczegóły techniczne zostaną zdefiniowane w specyfikacjach technicznych, o których mowa w art. 37 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2226.

1.2. Dane biometryczne

Dane biometryczne obejmują dane z odcisków palców i wizerunku twarzy. W niniejszej sekcji określone są reguły stosowane w przypadku wprowadzania tych danych. Specyfikacje wymagań dotyczących standardu, jakości i rozdzielczości danych biometrycznych określono w decyzji wykonawczej Komisji określającej specyfikacje dotyczące jakości, rozdzielczości oraz wykorzystania odcisków palców i wizerunku twarzy na potrzeby weryfikacji i identyfikacji biometrycznej w systemie wjazdu/wyjazdu (EES) ⁽²⁾.

1.2.1. Wizerunek twarzy

Wizerunek twarzy jest obowiązkowy na podstawie art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2226 i jest pobierany na miejscu. W sytuacji gdy pobierany jest wizerunek twarzy zapisany w elektronicznym dokumencie podróży odczytywanym maszynowo (art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226), umieszcza się znacznik informujący użytkownika końcowego, że wizerunek twarzy pochodzi z elektronicznego dokumentu podróży odczytywanego maszynowo i że w związku z tym w miarę możliwości przy następnym przekroczeniu granicy należy go zastąpić nowym wizerunkiem pobranym na miejscu.

1.2.2. Odciski palców

W przypadku obywatela państwa trzeciego zwolnionego z obowiązku wizowego odciski palców pobierane są zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/2226.

Na wypadek gdyby odciski palców nie były wymagane lub nie mogły zostać pobrane zgodnie z art. 17 ust. 3 i 4 oraz art. 18 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/2226, w EES tworzy się pole umożliwiające podanie powodu, dla którego odciski palców nie zostały pobrane.

Powód	Szczegóły	Wartość
Art. 17 ust. 3	Dziecko poniżej 12 roku życia	Nie dotyczy [Pole z opisem: „Art. 17 ust. 3”]
Art. 17 ust. 4	Fizyczna niemożność wskazana dla każdego palca	Nie dotyczy [Pole z opisem: „Art. 17 ust. 4”]
Art. 17 ust. 4	Tymczasowa niemożność wskazana dla każdego palca	Tymczasowa niemożność [Pole z opisem: „Art. 17 ust. 4”]
Art. 18 ust. 5	Obywatelowi państwa trzeciego odmówiono wjazdu z powodu określonego w części B lit. J załącznika V do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 ⁽¹⁾	Odmowa wjazdu [Pole z opisem: „Art. 18 ust. 5”]

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

⁽²⁾ C(2019) 1280.